

Slunečnicová vzpomínka z roku 1977

V temné čekárně zavěšen plakát
na něm pět slunečnic ve džbánu
slyším kohosi bolestí plakat
uteču nebo tu zůstanu?

Lavice studená
ve tváři bleduli
prohlížím písmena
hrozivou ceduli-

NEKLEPAT! SESTRA PRAVIDELNĚ VYCHÁZÍ!

Jak moc to bude bolet?
MAMI?! ptám se snad po desáté
trošku se mi klepe brada ...

VYŠLA, mrazivý pohled
jako sestra nevypadá

Patříte k nám? Kartu tu máte?

Teplota je, není?

Nějaká rýma, nachlazení?
závažná sada otázek ...

Už je to tak, jsem další v pořadí martyria
Dá mi pak tahle sestra, budu-li plakat i já
samolepku či obrázek?!
je mi zima ... na zvracení ...

Na stěně u dveří zavěšen plakát
na něm pět slunečnic ve džbánu
tiším se obrazem barevných květů
tím kouskem světla, které je tu
chce se mi kakat ...

DALŠÍIIII, NO TADY SE ZOUVÁME, CHLAPEČKU
TAKY CHODÍŠ MAMINCE DOMA V BOTECH?